

Den nuværende statsminister lagde jo selv sporene i sin rolle som oppositionsleder. Der er desværre et hav af meget forfærdelige citater fra den nuværende statsminister om, hvad han sagde, når der blev ansat medarbejdere i ministerierne.

Lad mig nævne et eksempel. Da Lars Mortensen blev ansat i Statsministeriet – han kom i øvrigt kom fra en stilling i Finansministeriet – udtalte den nuværende statsminister den 2. december i Information:

»Definitionen på særlige rådgivere er ikke snævert knyttet til partibogens farve. Jeg synes, det er en særlig skærpende omstændighed, at netop Poul Nyrup Rasmussen nu går i spidsen med ansættelse af en partikammerat i Statsministeriet under tvivlsomme omstændigheder.«

Desværre var der eksempler på det samme, da Karsten Dybvad blev ansat som departementschef i Finansministeriet.

Kl. 10.55

Jeg synes, man skal stoppe den debat, og jeg synes, vi skal stoppe det der med, at Venstre hver eneste gang kører på personer, kører på embedsmænd, der ikke er i stand til at forsvare sig.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg synes også, det er beklageligt, at vi er røget ud ad det spor, men jeg bliver nødt til at sige til hr. Jens Rohde: Jeg er enig i, at der er utrolig meget pressearbejde omkring en minister, utrolig mange henvendelser næsten døgnet rundt. Men det kan ikke være rigtigt, at betjening af pressen kun kan ske ved hjælp af en såkaldt særlig rådgiver, altså en, der er ansat på særlige rådgiverbetingelser.

Derfor må jeg sige her fra talerstolen, at jeg har haft en medarbejder – jeg vil gerne nævne navnet, Henriette Rald – som blev ansat af ministeriet i sin tid. Hun havde tidligere være rådgiver for det daværende SF-medlem af Europa-Parlamentet John Iversen. Hun har været i Udenrigsministeriet, det var derfra, hun blev hentet til Økonomiministeriet på fuldstændig almindelige embedsmandsvilkår.

Jeg tror, at hr. Jens Rohde tæller den unge dame med i sit regnestykke, fordi hun tilfældigvis i hele sit liv har været medlem af Det Radikale Venstre. Men hun har ikke været ansat som særlig rådgiver, for en minister – med alle de pressehenvendelser, der er – kan godt betjenes af medarbejdere, som ikke behøver at være an-

sat som særlige rådgivere uanset deres partibog. Og jeg synes, den form debatten her har fået, er stærk beklagelig.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, man relativt hurtigt kan konkludere, at den tidligere regering og den nuværende regering er lige gode om det. Jeg synes ærlig talt, at diskussionen om, hvem der har haft flest spindoktorer, om det er 18 eller 19, dybest set er en fantastisk uinteressant debat.

Derimod synes jeg, det er ret væsentligt at prøve at få svar på de spørgsmål, som jeg har stillet, og som hr. Kristian Thulesen Dahl også har stillet, om, hvad det her egentlig går ud på, hvorfor vi overhovedet skal have denne ordning med spindoktorer.

Jeg synes ikke rigtig jeg fik noget svar fra hr. Rohde på dette spørgsmål: Hvorfor er det nødvendigt, at man har embedsmænd, altså disse spindoktorer, til at besvare henvendelser fra journalister spørgsmål, hvor det drejer sig om at få faktuelle oplysninger. Der må det da være bedre, at disse spørgsmål besvares af de embedsmænd, der har med de sager at gøre, og som har forstand på dem, og at de spørgsmål netop ikke skal besvares af embedsmænd, som er ansat til politisk propaganda, og som ikke har forstand på de konkrete forhold, som de svarer på. Jeg synes simpelt hen ikke, hr. Jens Rohde svarer på de spørgsmål, vi stiller.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Når jeg overhovedet er kommet ind på det her, skyldes det jo sådan set, at det, som vi hele tiden hører, er, at denne regering har ansat en hær af spindoktorer og mange, mange flere. Og grunden til, at det nu går så galt, er, at man har ansat mange, mange flere. Og det vil jeg ganske enkelt afvise.

Som sagt er der er intet forgjort i, at man er medlem af et politisk parti, tværtimod skal det ikke diskvalificere nogen. Jeg konstaterede det bare i den sammenhæng, hvor jeg sagde, at det kan være, det er en tilfældighed, men nu var det altså sådan. Så er det i øvrigt ikke mig, der fortsætter debatten ud ad det spor, det er jo hr. Frank Jensen og fru Marianne Jelved.

Til hr. Keld Albrechtsen: Jeg har sagt mange gange, at jeg synes, det er en glimrende idé, at man i forhold til offentligheden og pressen og den medievirkelighed, der er i dag, og de utrolig